

השלם עדין אומר "אזכירה" באנגלית, אך העברית נחלקה ובערבית נאמר שאדם אל-שייח'

חזרה לשארם

יום לפני החזרת שארית סיני למצריים, ביקר צוות "העולם הזה" באופירה, בדיווח ובכתיבה. הדיווח על כך התפרסם ב"העולם הזה" (23/2).

ענת סרגוסטי, ששהתה במשך תקופה מסוימת בשארם, השתתפה אז בסיוור וצילמה את התצלומים האחרונים. השבוע חזרה למקום, בזיוויית שניים מתרשבידשעבר הוטרירידועים: אריה ("פלוגי") פלוגה ואדום של.

להגן הדיווח שדה על רשמיה — האובייקטיביים והסובייקטיביים.

בשליטה הדרך, למשל, נמחקו כל השמות העבריים, והוחלפו בשמות ערביים, והנה כאן, לראשונה, שמתי לב שהעבודה לא נעשתה כליכך ביסודיות. שרידים של כתר בות עבריות כמעט בכל מקום.

ליד הבר עמד אמריקאי קצין-סיעור ורחבי כתפיים, מהכוח הרבי-לאומי, היושב בשארם-אלישייח'. הוא שתה בירה והיה הלכות היחיד במקום.

אימאן חיכה אלינו ושאלה מה נשתה. מיבחר הבקבוקים מאחוריה נראה דל ולא מומין — כמה בקבוקי יין מצרי ושלושה בקי בוקי וסקי, שנשארו כנראה עוד מתקופת הישראליים.

הזמנו בירה. היתה רק בירה מצרית — סטלה. תחלנו לנסות. בירה קלה וטובה, בבקבוקים חומים גדולים. אימאן הגישה לנו

מירות-המבע שלכם גידלו כל השנים את הלובסטרים. כדי שהי מצרים יבואו ויאכלו אותם, שמנים וברי-אים" אמר מובארכ הבדווי, ושם על השולחן צלחת גדולה, מלאה בלובסטרים ענקיים.

הגענו לשארם בלילה. מרחוק הכל נראה אותו דבר. לולא השלטים בדרך, שהוחלפו מעברית לערבית, אפשר היה לחשוב שכלום לא השתנה.

כשישה קילומטרים מחוץ נעמה עזר אלכס את המכונית החדיע: "סנצ'ר ו' ירדנו להחליף גלגל. האורות ריצדו מרחוק. חושך, מדובר.

סיגני ההווה בעיר עצמה ישנם פלאקטים רבים עם תמונות של הנשיא סובארק, ונשיא סודאן, ג'עפר נומיירי, שהיו בבקור בעיר, לפני כמה חודשים. כתובות רבות בערבית ובאנגלית, כמו כאן: לא ללכלך.

ענת סרגוסטי

את הבירה ויחד איתן אספה לצלחת את שאריות הבוטנים שהיו לה.

היא אהבת את המקום, אמרה לנו: "כאן יש שקט, המקום יפה". שאלתי אם היא הולכת לים, להתרחץ ולהשתוף.

"לא ו' היא ענתה בביישנות, אכן לי זמן. אני עובדת בבר מהבוקר עד הלילה."

זכרתי שהמלצרות בכל האיזור נתנו לעי-ברד בבגדיים. ברוב הזמן ובכל הודמנות היו קופצות למים להתרענן. דבר שלא נהוג באתריות אחרים בעולם. אימאן היתה לבושה בחצאית-צמר חומה ארוכה, בגרבי נילון עבים ובעליים, כיאה לאשה מצרית צנועה. אחרי שהגישה לנו את הבירה, רצתה אימאן לתחליף את הקסטה למוסיקה מערי-בית. אנתנו דווקא אהבנו את המוסיקה המיר-רנית, וביקשנו שתשאיר אותה.

נפלה עלינו אהירת-נכאים. הכל נראה כמעט כמו מקדם, פרט לכמה חמנות של ספינכסים ופירמידות מצריות, שהודבקו על הקירות. אפילו הקופה הרושמת עמדה שם, אלא שעכשיו היו בה לירות מצריות. ובצד השני עמד, מיוחס, מקרר אמקור. המצרים לומדים את המקום ומתארגנים לקליטת תיירים מחדש.

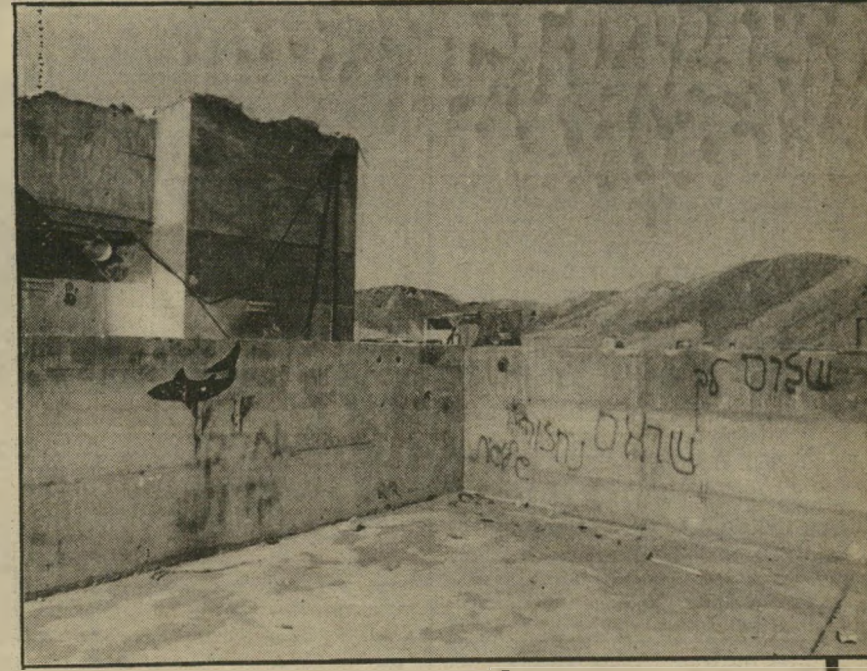
גמרנו את הבירה התחלנו להמשיך הלאה. פלוגי זאלכס, שגרר בשארם במשך כמה שנים, מכירים כל אבן וכל פינה במי-קום.

נכנסנו לאקווה מרין, מלון ומעודן-ציליה הנמצא בחוף הצפון-מזרחי של מישרץ נער-מה. מיגרש-תחניה היה ריק, השער סגור. מעט אור בקע מבסנים. החנינו את המכר-נית. החצר ריקה, הגינה של מיכל קצת נבולה.

מיכל לונאי ניהלה את מלון אקווה-מרין עד לפינוי. הגינה שלפני המלון היתה בתי-טיסוחים פרסית שלה. היא טיפלה בה ודאגה באופן אישי לכל צמח. הגינה שיגשגה. כך, באמצע החולות, היתה גינה פורחת. בבוקר אפשר היה לשתות שם תה עם נענע סריה ולהסתכל בפרחים החדשים שפרחו. עכשיו הכל נבל. ערוגות-הנענע חזרה ו' היתה סתם חול.

שרידי כתובות עבריות

מ וסיקה ערבית בקעה מתוך הבר. נכנסנו פנימה. מאחרי הבר עמדה אשה צעירה ויפה. בדיק במקום שבו נהגה מיכל לעמוד. אימאן שמה. צעירה מצרית מקאהיר. מאחוריה פוסטר גדול מצוייר של נביעות. בעברית.

בעיר נשארו עדיין כתובות רבות בעברית. בול-טות במיוחד הן כתובות הפרידה: שלום לך שארם, נחזור שלישיית. המצרים הקפידו למחוק את הכתובות בעברית לאורך הדרך.

שרידי האתמול